

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Поглиблення системної кризи в Україні ставить нові виклики менеджменту зовнішньоекономічної діяльності вітчизняних підприємств, що стосуються як вибору маркетингової географії, так і формування сучасних бізнес-моделей підприємницьких структур, які функціонують в жорстких конкурентних умовах боротьби за перерозподіл сфер впливу на промислових і споживчих ринках. Економічний простір зовнішньоторговельних операцій товарами і послугами України в 2014р. охоплював більше 200 країн світу. Інтесивними стають фінансові і матеріальні потоки з іншими країнами, особливо на ринку транспортних послуг (в структурі експорту вони займають більше 60%), а державно-приватне партнерство наразі не відіграє вагомій ролі у стратегіях зовнішньоекономічної діяльності України на макро-і мікрорівнях. Донині не створено фундаментальних основ для ефективного розвитку науково-дослідної співпраці авіабудування і наукових центрів, зміцнення конкурентних позицій машинобудівної, фармацевтичної галузі та енергетики та інших секторів.

Перехід України в першу категорію безпеки польотів і прийняття нового Повітряного кодексу став серйозним сигналом про посилення процесів євроінтеграції, що ставить перед високотехнологічними авіакомпаніями жорсткі вимоги, які задекларовані для потенційних учасників створення спільного авіаційного простору (САП) [1]. Це вимагає освоєння нової філософії управління розвитком експортоорієнтованих підприємств і збалансування стратегічних цілей у системі «суспільство – держава – інвестор – підприємство-клієнт». Необхідність захисту національних інтересів і формування економічної безпеки країни вимагає докорінних змін у сфері авіаційного двигунобудування між Росією і Україною і в стратегії розвитку міжнародних компаній, що спеціалізуються на товарах військового чи подвійного призначення, адже ПАТ «Мотор Січ», яке виготовляє авіадвигуни для військової техніки, в умовах неоголошеної війни України з Росією продовжувало здійснювати поставки авіадвигунів в РФ [3].

Технологічні розриви в сучасному глобальному світі стають незворотними, наслідком яких є знецінення реального капіталу. В умовах розбудови української інноваційної економіки, в основі якої повинні бути високі технології, неперспективним є відтворення „старої” структури економіки та характерних для неї метрологічних економічних систем оцінювання факторів і соціально-економічних результатів виробництва, орієнтованого на експорт. Саме інтелектуальний капітал на конкурентних ринках повинен перетворюватися на провідний чинник економічного зростання і стати головним у формуванні капіталізації високотехнологічних компаній. Витрати, понесені з метою виготовлення блага, мусять бути пов'язані з відповідними синергетичними ефектами і з категорією темпу примноження ангажованих засобів (капіталу) міжнародних компаній, що презентують свою продукцію на європейських ринках.

Активізація гармонійного узгодження розвитку зовнішньоекономічної діяльності підприємств України в різних вимірах економічного простору – соціально-економічному, духовно-інтелектуальному, національно-інноваційному, демографічному і ресурсному – неможлива без впровадження певних принципів заборони і обмежень щодо підприємництва міжнародних компаній, зокрема, у сфері експлуатації природних ресурсів і зловживання монопольним становищем на внутрішньому ринку. Подібні обмеження необхідно розглядати у контексті зміцнення економічної безпеки країни і захисту національних інтересів на закордонних ринках.

Література:

1. Угода про спільний авіаційний простір (САП) України з країнами Євросоюзу [електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.subactivity.com/index.php?option=com_content&view=article&id=218%3A2013-11-14-15-05-27&catid=17%3Anews&lang=uk; 2.[Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.smida.go.ua.; 3. "Мотор Січ" це й досі постачає авіадвигуни в Росію [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.newsru.ua/arch/finance/20nov2014/motor_sich.html. – Актуально на 13.02.15р.